

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 25C/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0022201010
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bodo
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2022:0022201010.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce sudcom JUDr. Petrom Bodom v spore žalobcu.:, proti žalovanej: J., o zaplatenie 3226,45 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2.058,16 Eur spolu s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.058,16 Eur od 15.4.2019 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 28%, o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou domáhal aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť sumu 3226,45 Eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 17.6.2003 poskytol pôžičku žalovanej vo výške 590.000,- Sk (19.584,41 Eur). Túto pôžičku sa zaviazala žalovaná splatiť v mesačných splátkach po 3000,00 Sk (99,58 Eur) až do úplného zaplatenia požičanej sumy. Uviedol, že rozhodnutím KS Košice sp.zn. 11Co/301/2019 zo dňa 19.5.2021 bolo rozhodnuté o splátkach do 31.5.2021. Keďže od 31.5.2018 uplynula už dlhšia doba a splátky po 99,58 Eur neboli doposiaľ zaplatené podal túto žalobu, ktorou sa domáha nezaplatených splátok od 1.6.2018 do januára 2021. Zároveň požaduje aj úrok z omeškania.

2. Žalovanej bola žaloba s prílohami doručená dňa 26.5.2022, kde žalovaná sa k žalobe vôbec nevyjadrila.

3. Súd rozhodol na pojednávaní dňa 12.9.2022, ktoré vykonal v neprítomnosti žalovanej. Žalobca na pojednávaní zotrval na svojej doterajšej argumentácii.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením s listinnými dôkazmi a zistil :

5. Z predloženého potvrdenia o pôžičke na zakúpenie bytu vyplýva, že žalovanej žalobca poskytol peňažnú čiastku 590.000,0 Sk (19.584,41 Eur), ktorú sa zaviazal splácať v mesačných splátkach po 99,58 Eur. (3000,00 Sk)

6. Z rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 16C/53/2012 zo dňa 16.10.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 12.3.2015 sp. zn. 2Co/68/2014 vyplýva, že súd zamietol žalobu o zaplatenie 9 559,85 Eur, ktorá peňažná čiastka sa týkala pôžičky poskytnutej žalovanej žalobcom dňa 17.6.2003 a konkrétne splátok do 31.12.2011.

7. Z rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 8C/270/2013 zo dňa 6.6.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19.5.2021 sp. zn. 11Co/301/2019 vyplýva, že súd zaviazal žalovanú na zaplatenie 7667,66 Eur, ktorá peňažná čiastka sa týkala pôžičky poskytnutej žalovanej žalobcom dňa 17.6.2003 a konkrétne splátok od 1.1.2012 do 31.5.2018.

8. Z vyjadrenia žalobcu na pojednávaní vyplýva, že žalovaná mu uhradila 3 splátky (3 x 99,58) 298,74 Eur.

9. Takto zistený skutkový stav súd právne posúdil takto

10. Podľa § 657 OZ Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

11. Podľa § 517 ods.1,2 OZ Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

12. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že žalobca dňa 17.6.2003 poskytol žalovanej pôžičku vo výške 19 584,41 Eur. Uvedené žalovaná v prebiehajúcom konaní vôbec nerozporovala a preto to súd považoval za nesporné v súlade s § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP). Mimo to, túto otázku medzi rovnakými stranami sporu posúdil už tunajší súd v konaní 8C/270/2013, kde z bodu 20 odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu v tomto konaní (11Co/301/2019) vyplýva, že žalobca uniesol dôkazné bremeno , pokiaľ ide o preukázanie tvrdenia o uzavretí zmluvy o pôžičke dňa 17.6.2003 so žalovanou v ústnej forme i vo vzťahu k skutočnosti odovzdania finančných prostriedkov v sume 590.000, Eur žalovanej.

13.V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že podľa § 227 ods. 1 CSP doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný.

14. Podľa § 228 ods. 1 CSP výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnyimi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak.

15. Podľa § 230 CSP ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

16. Podľa § 193 CSP Súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

17. Podľa § 194 ods. 1,2 CSP otázku, o ktorej má právomoc rozhodovať iný orgán verejnej moci ako orgán podľa § 193, môže súd posúdiť sám, nemôže však o nej rozhodnúť. inak otázky, o ktorých patrí rozhodnúť inému orgánu, môže súd posúdiť sám. Ak však bolo o takejto otázke vydané príslušným orgánom rozhodnutie, súd z neho vychádza. Ak bolo o otázke podľa odseku 1 rozhodnuté, súd na také rozhodnutie prihliadne a vysporiada sa s ním v odôvodnení rozhodnutia.

18. Právoplatným rozsudkom súdu, sa adresátom účinkov záväznosti tohto rozhodnutia označeným v ustanovení § 159 ods. 2 OSp (teraz § 228 ods. 1 CSP) zakladá prekážka právoplatne rozhodnutej veci (159 ods. 3 CSP) (teraz § 230 CSP). Účinky tohto právoplatného rozhodnutia sa vzťahujú na účastníkov konania, v ktorom bolo vydané; jeho výrok je tiež záväzný pre súdy a iné štátne orgány, a to aj vtedy, ak ako predbežnú otázku posudzujú právny vzťah medzi týmito účastníkmi, ktorý sa vyriešil uvedeným

právoplatným súdnym rozhodnutím (porovnaj napr. Števček, Ficová a kol. Občiansky súdny poriadok. Komentár, Praha 2009, str. 425).

19. Účastníkom konania, v ktorom súd vydal právoplatné rozhodnutie, je týmto rozhodnutím (jeho výrokom) viazaný. Pokiaľ ide o iný (nie ten istý) nárok (predmet konania), zásadne platí, že ak v skončenom konaní účastníkov došlo právoplatným súdnym rozsudkom k vyriešeniu hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého sa aj tento (nový) nárok (neidentický s predmetom skončeného konania) odvodzuje, je súd v tomto ďalšom (novom) občianskom súdnom konaní pri zodpovedaní predbežnej otázky (ktorá právoplatným súdnym výrokom sa už vyriešila ako vec sama) týmto vyriešením viazaný (ustanovenie § 159 ods. 2 O.s.p. /teraz § 228 ods. 1 CSP/ predstavuje totiž vo vzťahu k ustanoveniu § 135 ods. 2 druhá veta O.s.p. /teraz 194 ods. 2 CSP/, osobitnú procesnú úpravu). Súd preto nesmie vychádzať z iného záveru o (ne)existencii povinnosti medzi tými istými účastníkmi, než ako o tomto ich právnom vzťahu už bolo právoplatne rozhodnuté.

20. Otázkou prejudiciálneho účinku právoplatného rozhodnutia sa zaoberala nielen judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (porovnaj najmä uznesenie z 29. apríla 2010 sp. zn. 1 Cdo 133/2009), ale aj judikatúra Ústavného súdu Slovenskej republiky. Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze II. ÚS 349/09-36 z 20. januára 2010 rozhodol o porušení základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej „dohovor“), zdôrazniac, že vzhľadom na zásadu prejudiciality vyplývajúcu z ustanovenia § 135 ods. 2 O.s.p., (teraz 194 ods. 2 CSP) ako aj na zásadu viazanosti súdu právoplatnými rozhodnutiami vydanými v inom konaní podľa § 159 ods. 2 O.s.p. (teraz § 228 ods. 1 CSP) všeobecný súd nemá možnosť výberu v otázke, či bude rešpektovať právoplatné rozhodnutie vydané v inom konaní, ktoré rieši otázku javiacu sa prejudiciálnou v súvislosti s riešením daného prípadu.

21. Keďže súd nemôže ako predbežnú otázku znovu riešiť to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté v osobitnom spore účastníkov, nie je rozhodujúce, či súd v právoplatne skončenom konaní vec správne alebo nesprávne právne posúdil. So zreteľom na právoplatnosť a z toho plynúcu záväznosť a nezmeniteľnosť právoplatného rozhodnutia nesmie byť táto otázka položená a akékoľvek jej „nové“ právne posudzovanie v inom (ďalšom) konaní tých istých účastníkov je neprípustné. Iné riešenie by znamenalo, že súd môže porušiť viazanosť uloženú mu zákonom v § 230 CSP. Pokiaľ súd spomenutý prejudiciálny účinok ignoruje (nevezme za základ pre svoje rozhodnutie prejudikovaný hmotnoprávny vzťah a rozhodne v rozpore s prejudikovaným hmotnoprávnym vzťahom), nerešpektuje záväzné súdne rozhodnutie a koná v rozpore s ústavou, v zmysle ktorej môžu štátne orgány konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon (viď čl. 2 ústavy). Zásada právnej istoty je integrálnou súčasťou práva na spravodlivý proces. Popretie prejudiciálnej záväznosti právoplatného súdneho rozhodnutia znamená zásah do stability práva a právnych vzťahov ako aj do riadneho výkonu spravodlivosti.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené súd ani nemohol prijať iný záver než ten, že žalobca poskytol žalovanej pôžičku vo výške 19.584,41 Eur.

23. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalovaná uhradila žalobcovi prvé tri splátky pôžičky t.j. sumu 298,74 Eur. Ďalej bolo tunajším súdom rozhodnuté o splátkach pôžičky vo výške 9559,85 Eur (konanie sp. zn. 16C/53/2012) a 7667,66 Eur (konanie 8C/270/2013) .

24. Z vyššie uvedeného vyplýva, že z celkovej sumy pôžičky 19.584,41 Eur, bolo súdmi právoplatne rozhodnuté o celkovej sume 17.227,51 Eur, teda o tejto sume nie je možné v súlade s § 230 CSP prejednávať a rozhodovať znova, a keďže žalovaná zaplatila sumu 298,74 Eur zvyšná, nevrátená časť pôžičky činí sumu 2.058,16 Eur (19 584,41 Eur - 17.526,25 Eur).

25. Súd preto mohol žalobcovi priznať len sumu 2.058,16 Eur, pričom táto suma predstavuje dlžné splátky od 1.6.2018 do 31.1.2020, (20 x 99,58) + zvyšnú časť do celkovej sumy poskytnutej pôžičky vo výške 66,56 Eur, a v prevyšujúcej časti musel žalobu zamietnuť ako nedôvodnú.

26. Pokiaľ sa týka úroku z omeškania, súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne od 15.4.2019 do zaplataenia a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania žalobu zamietol. Počiatok omeškania

žalovanej súd určil s použitím metódy interpolácie v strede celého žalovaného obdobia(1.6.2018 do 31.1.2020) t.j. 15.4.2019, nakoľko žalovaná od 1.6.2018 nebola v omeškaní so zaplatením celej dlžnej sumy 2058,16 Eur, ale do omeškania sa v žalovanom období dostávala postupne s jednotlivými mesačnými splátkami.

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. Keďže žalobca mal v konaní úspech 64 % a žalovaná mala úspech 36 %, vznikol žalobcovi ako úspešnému v spore nárok na náhradu trov konania vo výške 28 % (64 -36) a preto mu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v pomere 28 % pričom o výške trov konania rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 (pätnástich) dní od jeho doručenia na tunajšom súde v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní musí byť uvedené, a/ ktorému súdu je určené, b/ kto ho robí, c/ ktorej veci sa týka, d/ čo sa ním sleduje a e/ podpis a uvedenie spisovej značky konania (§ 127 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.(§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. (§ 366 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a v odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§§ 371, 372 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - Exekučný poriadok (§ 220 ods. 1 CSP).